

Tristos i alienats la contemplaven
Els Apòstols plorant al seu roedós;
Tristots perquè els seus llabris no parlaven,
I els ulls que els encisaven,
Per els tan dolçament s'habien clòs

Ide sa disort mentre es planyien
Els desvetllà del seu ensopiment
Els càntics que pels aires es sentien
dels Àngels que es gaudien
Tot cantant i tocant alegrement.

I deien-li a Maria-" Hermosa Aurora
"Desperta ja i al cel enpren el vol;
"Que ets d'Ell l'alegria i ell t'adora ;
"Ja nostre cor Senyora,
"Es trova, sense tu, desert i sol.

"Salve galana Flor! que trasplantada
"Ets ara als gais jardins del Pare Etern.
"On per Regina has d'ésser coronada,
"Seràs allí honorada
"De tot el món, encara del Avern.

I la veu de Jesús també s'oïa
I emudien els Àngels al seu so,
I deia-li:"Desperta, nimia,
I vina al cel, Maria,
"Que he preparat per Tu el seient millor.

Embadalits sense veure el que passava
Els Apòstols, alçats eplaire els ulls
Escoltaven el cant que a dalt sonava
I que els seus cors deixava
De gaudi i de gaubança ben curulls.

Més cada cop més feble es percebia
Dels cants Àngèlics el mel.liflu so.
I quan ja somerta enllà, en la llunyania
Sa dolça melodia
Del ventíjol semblava la remor,

Ells miraren al lloc on riallera
Maria reposava, i... ja no hi era.

Fra Pau Mª Casadevall